

ارتباط معنوی با مردم مهمترین رمز ماندگاری شاهنامه است

یک شاهنامه‌پژوه گفت: شاهنامه فردوسی با روح و روان مردم در ارتباط است.

یک شاهنامه‌پژوه گفت: شاهنامه فردوسی با روح و روان مردم در ارتباط است. آرش اکبری مفاخر در گفت‌وگو با خبرنگار فرهنگی خبرگزاری ایسنا - منطقه خراسان گفت: شاهنامه چیزی را بیان می‌کند که مردم در ناخودآگاه خود به آن علاقه دارند. هر فردی مشتاق آگاهی از گذشته خود است و اینکه ملیت خود را بشناسد و برای دفاع از آب و خاکش تلاش کند.

وی افزود: از سوی دیگر، شاهنامه یک رویکرد فرهنگی و خاصی نسبت به تاریخ ایران باستان داشته که فردوسی آن را به بهترین شکل برای ما معرفی و هویت ملی و زبان ما را احیا کرده است.

اکبری مفاخر در ادامه عنوان کرد: سرچشمه تمام آثار ادبی ما به شاهنامه بازمی‌گردد. مردم نیز هزار سال است که با شاهنامه زندگی می‌کنند، شعرهایش را حفظ و به زبان‌ها و گویش‌های مختلف ترجمه کرده‌اند.

این شاهنامه‌پژوه گفت: در نگاه تخصصی، شاهنامه ستون استوار زبان فارسی است. اگر شاهنامه در قرن چهارم به وجود نمی‌آمد، ما زبان فارسی را به این گستردگی در اختیار نداشتیم و این زبان در حد یک گویش یا لهجه باقی می‌ماند و نمی‌توانست به یک زبان ملی تبدیل شود.

وی عنوان کرد: شاهنامه می‌تواند در عرصه‌های واژه‌سازی، در برابر واژه‌های بیگانه، پاک نگه داشتن زبان فارسی و به روز کردن خود واژه‌های شاهنامه به ما کمک کند.

اکبری مفاخر در ادامه افزود: مسایل فرهنگی، آموزه‌های اخلاقی و زبان پاک و اصیلی که در شاهنامه است از ویژگی‌های زنده و پویای آن محسوب می‌شود که مورد توجه هر جامعه فرهنگی و پیشرفته‌ای می‌تواند قرار گیرد.

وی با بیان اینکه ظرفیت‌های شاهنامه بسیار وسیع است گفت: شناخت شاهنامه بین مردم و در جایگاه فرهنگی مردم بسیار ضعیف است و نیز بهره‌برداری در خور و مناسبی از آن نمی‌شود.

این شاهنامه‌پژوه عنوان کرد: متأسفانه در حال حاضر، کودکان شخصیت‌های حماسی خارجی را بسیار بهتر از شخصیت‌های حماسی شاهنامه می‌شناسند و علت آن این است که ما آن طور که شایسته است به معرفی شخصیت‌های شاهنامه چه در قالب قصه‌گویی و چه فیلم نپرداخته‌ایم.

وی اظهار کرد: شاهنامه شعر، زبان و یک سری مفاهیم و داستان‌ها را در خود دارد و کسانی که در کارهای هنری و ادبی سر رشته دارند، موظف‌اند این مفاهیم و اشعار را تبدیل کنند و مورد استفاده اقشاری که نیازمند آن هستند، قرار دهند.

اکبری مفاخر در ادامه گفت: این رویکرد بسیار تخصصی است که در مراکز دانشگاهی و پژوهشی از آن استفاده می‌شود و باید در قالب ساختن نمایشنامه، داستان و یا نقالی در خدمت مردم قرار بگیرد.

وی عنوان کرد: بار اخلاقی و زبان‌پاکی که در شاهنامه وجود دارد، همگی دست به دست هم داده‌اند تا این اثر مورد توجه خاص و عام مردم و نیز بیگانگان قرار گیرد.